

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

madueteri m̄s, piam illā Christianę liberalitatis eleemosinę que oblationem, quę ad relig. iofissimum augustissimum-que huius vr̄bis templū excitandum, & ad iram Dei placandam olim instituta est, eam ipsā ad quandam speciem traduci; in qua non vlla modō christiānæ virtutis significatio non eluceat, sed res omnis planē spectetur, quę cum ipsi profanis & à christiana religione ab horrentibus gentiliū institutis & moribus conuenire videatur: id pastoralis nostri muneris rationi alienum non esse censuimus, ei rei quantum in nobis est occurrere; atque ita prospicere, vt conseruata illa quę maximē debet, pia admodū ac liberali in templo Dei excitando atque ornando beneficentia; cui vel magna celestis glorię merces proposita est; res ipsa non popularibus spectaculis, sed diuinis laudibus, hymnis, atque ad eō ijs christiānę pietatis actionibus geratur, quę hominum mentibus non vllam rerum humanarum voluptatem, sed diuinarum cultum iniiciant. Itaque quę eleemosina ab vnaquaque huius vr̄bis regione in singulas portas distributa, fabrica nomine ipsi templo contribui solet; ea non pomeridiano tēpore, non sub vesperum, sed manē, omni animi religione & mente supplici fiat. Eo præterea processione ordine præstetur; vt primō pueri, qui in illius portę seu regionis parochijs doctrinę christiānæ rudimentis erudiuntur, præeant; deinde ordine procedant homines sodalitatū, quę disciplinatorum nomine vocantur; post hos clerus vniter sus illius regionis eleemosinam offerentis: iſque & litanis dicendis, & diuinis laudibus, & hymnis sanctę Catholicę Ecclesię more institutis, id muneris obeat.

Populus verō à parochijs sepē moneatur, idque præsertim paucis ante huius muneris functionem diebus; quanta animi religione, quā humili corporis habitu, quā graui & moderato incessu, quā recte atq; ordine hoc ipsū Christianę beneficentię officium à maioribus pietatis ergō institutum obire debeat: ita vt non vlla perturbatione, non concursationibus, non tumultibus, non clamoribus, non profanis spectaculis actio-

nibusve, non canticis denique, quę vel turpitudinis vel offensionis vllam speciem præbeant, id ipsū præstet; sed ita sanē, quemadmodum reliqua omnia præstari agique solent ac debēt, quę ad Dei laudem referuntur. Videatque propterea, ne quę res ad salutem Ciuitatis instituta est, ea ipse abutatur ad perniciē.

Decretum. XXII.

NE imagines cereę voti causa Ecclesijs pijsve locis oblatę venditari vllō modo possint, ac ne contractę quidem etiā vetustate temporis, nisi concessu nostro in vsum Ecclesię conuertendę sint.

Imagines cereę voti causa oblatę ne vendantur.

Decretum. XXIII.

QVÆ res eiusmodi sunt, vnde in ecclesia Dei offensiones existere facillē solent, ijs pastoralis cura occurrendum est diligenter. cum igitur in quibusdam nostrę diocesis regionibus puellę nobiles non vlla penē habita virginalis pudoris ratione eleemosinas Ecclesiarum nomine quærerent, idque fiat non sine quadam offensione, & virginalis pudicitię discrimine; illud sedulo curent parochi nostrę diocesis, ne quid tale in suis parochijs posthac vlla ratione admittat.

Puellę nobiles ne eleemosinam ecclesię nomine quærerēt.

Decretum. XXIII.

NON animarum curatores solū, sed capellani etiam, ac sacerdotes omnes, in sacerdotalibus ijs cōuentibus ad sint, qui de ecclesiasticis disputationibus in singulos menses haberi solent. Qui in vr̄be sunt, iſ suę quisque portę in cuius finibus domicilium habet, conuentui inter sint; diocēsani verō ad eius Prępositurę conuentum se conferant, quō eorum cuiusq; parochus conueniet. At illis qui animarū curatores nō sunt, ne sententiam de ijs rebus dicere liceat, quę in ipsis Conuentibus agentur; nisi ab eo qui præerit, sententiā rogati sint.

Reliquis verō omnibus in Conuentu actis, cum liberius parochi, de rebus ad animarum quę eorum cuique commissę sunt, curationem pertinentibus agere volent; tunc capellani, & reliqui qui animarum curam non habent, eius qui Conuentui præest iussu discedant.

Hoc decreto Ecclesiarum quę in vr̄be col-

Conuentus sacerdotes

collegiata sunt canonicos (nisi parochi sunt) teneri nolumus ; cum in ipsis eorum Ecclesijs certos conventus constituturi simus inter eos ; idque etiam in quibusdam frequentioribus Ecclesijs Collegiatis quæ in diocesi sunt , statuemus .

Decretum . XXV.

Parochi ante conventum sacerdotale constituantur. Prou. . pa. de vic. foraneis pag. 27.

SI quis animarum curator, qui diocesanis conventibus interesse debet, die ante quam conventus habetur, ut Concilij nostri provincialis decreto edictum est, vel eo ipso die mane confessus non erit; huic illius diei Conventu Vicarius Foraneus interdicit, nummoque aureo præterea mulctet, quem egentibus hominibus attribuat in ea parochia, cuius parochus hoc erratum admisit.

Itē sacerdotes, & reliqui in Synodo diocæsalia.

Quo præterea die posthac diocæsane Synodi initium fiet, eo ipso die mane omnes & singuli qui in Synodo adesse debent, ritè primùm confessi, sacerdotes quidem sacrosanctum Missæ sacrificium offerant; reliqui verò inferiores clericij sanctissimam Eucharistiam sumant.

Decretum . XXVI.

Clericis à diocæsibus sine facultate abesse non liceat.

NE clericis qui sacris ordinibus initiati sunt, quive ecclesiasticum beneficium, idque etiam nullius curæ obtinent, ijs amplius octo dies continenter à diocesi nostræ sinibus abesse liceat, nisi literis nostris data ipsis huius rei facultate.

Prou. . x. de Residentia, pag. 10.

Nihil tamen potesterea ijs derogatum putetur, quæ & Tridentino, & provinciali Concilio, & edicto nostro, de Curatorum residentia, aut de alijs decreta sunt, qui etiam à beneficijs suis absunt.

Decretum . XXVII.

Clerici sine licentia ne laicis operantur. Prou. . i. par. 2. de negotijs secularibus à clericis fugien.

VT quæ vobis provinciali Concilio sancita sunt, ea non patiamur vllomodo ab ijs negligi, quorum causa illa decreta facta sunt; idcirco clericis beneficium ecclesiasticum obtinentibus, alijs item qui sacris ordinibus initiati, laicis hominibus quouis gradu dignitateve præditis, in quocunque vllomunere aut officio obeundo, vel quavis causa illorum domi in vrbe forisve operam suam nant; ijs omnibus & singulis edicimus, vt dimissa hac Synodo, mensē post ab il-

lis laicorum ædibus abeant, nisi literis nostris permillum eis erit iusta causa perseverare.

Si quibus verò huius rei hætenus potestas facta est, id eo ipso præstito tempore nobis denuncient atque ostendant. Qui contra fecerit; ab ordinis sui munere tamdiu amotis ipso iure sit, quoad nobis videbitur, arbitrataque nostro præterea mulctetur.

Decretum . XXVIII.

QVICVNQVE in actionibus publicis baculum, ferulamve, aut rem vllā aliam ferre solent, quod sua dignitatis insigne sit; ij in ijs ipsis publicis munerum functionibus semper insigne tale adhibeant.

Insigne dignitatis officijve quando adhibendum.

Quoniã verò veteri huius sanctæ Mediolanensis Ecclesiæ vsu & consuetudine illud institutum est, vt Parochi urbani, caputium quod est eorum insigne, ferant, quo à reliquis qui animarum curam non habent, internoscantur; idcirco eisdem iubemus, vt illud institutum retineant; ita vt si qui id eorum insigne (cuius extremam partem interiorem fascia limbove coloris viridis vestiri iubemus) per urbem non induant; mulctæ cuique sit, quoties contra fecerit, nummus aureus locis pijs arbitrio nostro attribuendus . qua pœna is mulctetur etiam si comprehensus non esset, modò id testatum fieri alia ratione possit.

Parochi caputium ferant.

Hoc autem decreto teneri nolumus, neque Metropolitanæ Ecclesiæ canonicos ordinarios, neque alios item collegiarum Ecclesiarum Canonicos, eosve qui in his ipsis Metropolitana collegiatisve Ecclesijs officia obtinent ecclesiastica; idque eo solum tempore, cum ipsi canonici, aut ecclesiastica officia obtinentes, vel processiones, vel alias actiones, p muneris sui ratione collegiatim obeunt.

Decretum . XXIX.

CLERICIS iter habentibus quavis vestitu contractiori vt licebit, at decentem tamen illum, atque eiusmodi esse oportet, ex quo eos esse ecclesiastici ordinis homines agnosci facile possit.

Clericorum vestitus in itinere, & pileus item.

Cum verò ij ex oppidis, alijsve nostræ diocæs-